

ת"פ 66402/12/18 - מדינת ישראל נגד מאור כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 66402-12-18 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני
כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

הנאשם

מאור כהן (עציר)

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד ירון פורר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **חבלה חמורה** **בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 333 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית לכתב האישום הנאשם התגורר בבית פרטי, ועמו התגוררו בבית ארבעה צעירים נוספים (בגיר ושלושה קטינים), אחד מהם הוא נפגע העבירה (להלן: "המתלונן"). ביום 13.12.18, בשעות הערב, התארחו בבית מספר אנשים. הנאשם, המתלונן ואחרים שתו אלכוהול. באותה העת נכח בבית אחד מהקטינים המתגוררים בבית (להלן: "הקטין"). מספר שעות לאחר מכן, ביום 14.12.18 בשעה 2:00, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן והמתלונן עלה לחדרו בקומה השנייה בבית. **הנאשם עלה אחר המתלונן לחדרו וחבט בו באגרופו ויצא מהחדר. כתוצאה מכך המתלונן נפל על המיטה ועל הרצפה. בתגובה, המתלונן קם, יצא מחדרו אחר הנאשם והיכה אותו באגרופים בבטן ובחזה, והשניים התקוטטו במסדרון ובחדר נוסף בבית עד שהקטין ניסה להפריד ביניהם. בשלב זה הנאשם נטל סכין מטבח (להלן: "הסכין") אשר הייתה בכליו או בקרבת מקום, ודקר את המתלונן באמצעות הסכין שלוש פעמים בירך, בפלג גופו העליון בצד הימני ובצד השמאלי. הסכין נותרה נעוצה בגופו של המתלונן והוא שלף אותה. הקטין הזעיק את הבגיר המתגורר בבית ושניהם אחזו בנאשם. המתלונן הלך לחדרו, פשט את חולצתו ולחץ אותה כנגד פצעי הדקירה במטרה למנוע דימום. אחד מאורחי הבית הזעיק את מד"א והמתלונן פונה באמבולנס לבית החולים. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן פצעי דקירה, דימום פעיל, פגיעה מדרגה 2 בכבד, פגיעה בסרעפת וקרע בטחול עם דימום פעיל. המתלונן אושפז בבית החולים למשך 5 ימים ובמהלך האשפוז עבר הליך של ניקוז אוויר ודם מבית החזה, ניתוח וכריתת טחול ותפירה בסרעפת.**

עמוד 1

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. **עוד הוסכם בין הצדדים שהמאשימה תגביל את עתירתה ל-33 חודשי מאסר בפועל כעונש ראוי ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.**

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 19. זמן קצר טרם ביצוע העבירה עזב את בית משפחתו ועבר להתגורר בשכירות בדירת שותפים. מאז חטיבת הביניים, היה מעורב בבעיות התנהגות ואירועי אלימות, והוחלט להעבירו לחינוך המיוחד. על אף קשיים לימודיים והתנהגותיים ובעיות קשב וריכוז, הנאשם עבר תהליך חיובי שסייע לקידומו בבית הספר, וסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. הנאשם פוטר משירות צבאי על רקע אי התאמה, על אף ששאף להתגייס לצה"ל. מאז עבד בהתקנת גדרות. הנאשם גדל במשפחה בה הוריו גרושים, אביו בעל עבר פלילי אשר ריצה בעבר עונשי מאסר. אמו עובדת שעות רבות במהלך היום והוא סייע בטיפול בסבתו הנזקקת לטיפול סיעודי ובאחיו הצעיר אשר שהה בעבר בפנימייה טיפולית. למצב זה הייתה השפעה על רצונו לצאת מהבית ולהתנהל באופן עצמאי.

בעברו של הנאשם הרשעה קודמת משנת 2019 בגין עבירת אלימות בגינה נדון למאסר מותנה ולהתחייבות כספית בבית המשפט לנוער. לאחר שהנאשם שוחרר ממעצרו, במסגרת צו פיקוח מעצר, שירות המבחן ערך מאמצים לשלבו בקבוצה טיפולית לעצורי בית, אולם הנאשם התקשה להתגייס לטיפול, ניתק את הקשר עם שירות המבחן ולבסוף החליט בית המשפט על ביטול צו פיקוח המעצר והנאשם נעצר מחדש.

ביחסו לעבירה, הנאשם הודה ונטל אחריות לביצועה והסבירה על רקע ויכוח מילולי עם המתלונן. תאר כי בערב האירוע שתה אלוהול באופן מבוקר במפגש חברתי שנערך בבית. הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, למסור פרטים אודות פציעתו ומסר כי מאז האירוע ניתק עמו קשר, וביקש להביע התנצלותו בפניו. ביחסו לעברו הפלילי, הנאשם צמצם מאוד התייחסותו לכך כמו גם את אחריותו למעשים והסביר בכך שהושפע מחברה שולית שאליה השתייך, גילו הצעיר ונטייתו אז לבחירות בעייתיות.

הנאשם החל לצרוך סמים מסוג קנאביס מאז היותו כבן 17. לדבריו בנסיבות חברתיות בלבד כשהוא שלל שימוש אינטנסיבי. לדבריו מיום מעצרו אינו משתמש בסמים. כמו כן מסר כי הוא שותה אלוהול באופן מבוקר ובנסיבות חברתיות, באופן שאינו פוגע בתפקודו. מאינפורמציה שנתקבלה מגורמי הטיפול בשב"ס עלה שהנאשם אינו רואה עצמו כמי שזקוק לטיפול גמילה. במהלך מעצרו השתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות, אך לאחר מפגש אחד, הוצא מהקבוצה לאור התנהגות שלילית באגף. להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם מביע מוטיבציה מילולית לעריכת שינוי באורחות חייו, אולם בפועל מתקשה לפעול לשם כך.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאימפולסיבי, בעל קשיים רגשיים, מאפייני אישיות לא בשלים ודפסים ילדותיים. הנאשם מתקשה לזהות מצבי סיכון, לווסת את תגובותיו ולשקול השלכות מעשיו. בתקופה שקדמה למעצרו, נעדר מסגרת נורמטיבית להשתייכות, על רקע פיתוריו משירות צבאי וקשיי הסתגלות, נחשף למצבי סיכון סביב השתייכותו החברתית והתנהגות עוברת חוק. הנאשם ביטא הבנה באשר להשפעות השליליות של צריכת אלוהול על התנהגותו, כששירות המבחן התרשם מנטייתו לשימוש לרעה בחומרים פסיכו-אקטיביים, המשפיעים על בחירותיו ומגבירים נטייתו להתנהגות הרסנית ובלתי מווסתת. **שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא ברמה בינונית ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** כגורמי סיכון להישנות עבריינות מנה שירות המבחן את קשייו בשליטה בכעסים ובוויסות עצמי במצבי קונפליקט,

קשייו במישור החברתי והבינאישי, התנהלות בלתי מווסתת והסלמתה המשתקפת בעבירה, מיעוט גורמי תמיכה והיעדר דמויות סמכות משמעותיות, קושי להיענות לסמכות ולהתגייס לטיפול, שימוש לרעה בחומרים וקשרים שוליים, כשסנקציות הרתעתיות קודמות שהושתו עליו, לא מנעו הישנות ביצוע העבירות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את יכולתו לתפקוד תקין במסגרת תעסוקתית, יכולתו בעבר להשתלב במסגרות מארגנות ולשתף פעולה, ושמירה על רמת תפקוד סבירה. **נוכח קשייו לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ולהכיר בחומרת מצבו כמו גם חומרת העבירה שביצע, התייחסותו אליה והסיכון במצבו, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית, וסבר שעונש מאסר בפועל בהתאם להסדר הטיעון, מתאים למצבו.**

תסקיר נפגע עבירה

5. המתלון כבן 18.5, מתגורר בבית הוריו ואך לאחרונה שב לעבוד. מאישורים רפואיים עלה שהוא הגיע לבית החולים עם פצעי דקירה בחזה, בבטן וברגל שמאל וסבל מקרע בכבד ובטחול ופגיעה בסרעפת.

בהיותו כבן 17, שבועיים טרם הפגיעה בו, עבר להתגורר עם חבריו בדירה שכורה. בתקופה זו למד בבית ספר בכוונה לסיים את לימודיו ולהשיג תעודת בגרות מלאה וכן התאמן באופן אינטנסיבי לקראת גיבושים ליחידות לוחמות בצה"ל. נוכח פציעתו, הפסיד כחצי שנת לימודים ולא הצליח להיבחן בבחינות הבגרות, הפרופיל שלו בצבא ירד באופן שאינו מאפשר שירות קרבי, וכיום הוא נמצא בהליכים מול רשויות הצבא לבחינת כשירותו לגיוס לצה"ל. המתלון תאר את הקשיים הרגשיים והפיזיים שאותם חווה בעת הפציעה ובסמוך לאחריה כמו גם את השלכות הפגיעה בו עד היום. הפגיעות כיום כוללות, מעבר להפסקת לימודיו וההשלכות על שירותו הצבאי, נזקים משמעותיים בתחומים שונים בחייו. לעובדה שהמתלון נפצע בהיותו בתקופת גיל ההתבגרות השלכה משמעותית על הפגיעה. לפגיעה השלכות על דימויו העצמי, חלומו לשרת ביחידה מובחרת התנפץ, הפגיעה הפיזית הפכה אותו מבחור חסון ולחסר כוחות פיזיים. בעקבותיה חזר להתגורר בבית הוריו, ונגרם ערעור משמעותי בתפיסתו העצמית. לפגיעה הפיזית השלכות על מצבו הנפשי. למתלון נותרו צלקות בולטות על גופו, המעוררות בו בושה והצפת זיכרון טראומת הפגיעה. המתלון חווה אובדן תחושת הביטחון והאמון באחרים, הפגיעה המפתיעה בו שהתרחשה בביתו, מקום בו חש מוגן ובטוח, נחוותה על ידו כפגיעה מטלטלת בתחושת השליטה שלו, והותירה אותו עם תחושות כישלון, חוסר ערך וחוסר ביטחון. בהיבט החברתי, העובדה שהפוגע בו היה חברו והחוויה שחבריו הנוספים לא סייעו לו בעת האירוע הותירו בו חווית בגידה, כשהוא ממעט לצאת לבילויים ולקיים קשרים חברתיים. נוכח הצלקות על גופו, נפגע העבירה מתקשה לקיים קשרים זוגיים.

בסיכומי של דבר, מדובר באדם צעיר שנפגע באופן קשה ואלים בהיותו בתהליך התפתחותי של גיל ההתבגרות, בשלב של בניית עצמאות וגיבוש זהות, אשר תכנן את עתידו והשקיע בקידום חלומותיו. כל אלו התנפצו באחת נוכח הפגיעה הקשה בו וההשלכות הפיזיות והנפשיות הנובעות ממנה. בעקבות הפגיעה השתנתה תפיסת עולמו כמקום בטוח ואת תפיסתו העצמית כאדם עצמאי ובעל יכולות. המתלון נותר מצולק, מבולבל ובתחושה שעתידו לוט בערפל. צפיותיו של המתלון שענישת הנאשם תשקף את חומרת הפגיעה בו, ולהתרשמות עורכת התסקיר, ענישה שכזו עשויה להשיב לנפגע העבירה את תחושת הביטחון והצדק. צפייתו זו קשורה גם לצורך שלו בהכרה בפגיעה בו ובהשלכותיה על חייו. כדי לסייע לנפגע העבירה בעקבות הפגיעה שנגרמה לו במישורי חייו השונים, הומלץ שיוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי.

ראיות לעונש

6. **גב' אירנה כהן, אמו של הנאשם -** עובדת כ-22 שנים במחלקת טיפול נמרץ ילדים בבית חולים בתפקיד כוח עזר. הנאשם הוא נער צעיר. היא אינה מקלה ראש במעשיו. הוא ביצע עבירה חמורה מאוד. היא מבינה את משפחת נפגע העבירה ומבקשת את סליחתם בשמה ובשם בנה הנאשם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לא היו לו בעיות משמעת בבית הספר, רצה מאוד התגייס לצבא אולם נתקל בסירוב. לנאשם היה קשה לקבל את סירוב צה"ל והוא יצא לדרך עצמאית, שכן דירה עם שותפים וזו הייתה התוצאה. היא תעשה כל שתוכל כדי לסייע לנאשם לצאת לדרך חדשה. בכל שיחת טלפון של הנאשם עמה, הוא מביע חרטה, מבין את חומרת מעשיו ומביע רצון לצאת לדרך חדשה.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך המוגן שנפגע בעבירה הוא הגנה על שלמות גופו של אדם. העונש המרבי הקבוע לצד העבירה הוא 14 שנות מאסר. הפגיעה בערך המוגן היא ברף מאוד גבוה, בשל הנזקים שנגרמו לנפגע העבירה. הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה - אף שהאירוע החל באופן ספונטני, הנאשם יכול היה לסגת לאחר הקטטה בינו לבין המתלונן ולא ללכת ולקחת סכין. גם אחרי שכבר דקר את המתלונן, הנאשם יכול היה לשלוף את הסכין ולסייע לו. השניים היו חברים טובים והתגוררו יחד והוא לא עשה כן. מדובר בנזק ברף הגבוה שנגרם מביצוע העבירה. הסיבות שהובילו לביצוע העבירה טמונות בשתיית אלכוהול. בית המשפט העליון קבע שאין להקל בעונש בעבירות שמבוצעות בשל שתיית אלכוהול, אלא להיפך. תסקיר נפגע העבירה מלמד שהקורבן כיום כבן 18 וחצי, הפסיד 6 חודשי לימוד בבית הספר ולא ניגש לבחינות הבגרות. לפני הפגיעה הוא התאמן לקראת שירות ביחידה מובחרת, והיום אינו יכול לשרת ביחידה מסוג זה. למתלונן לא היה שום רקע עברייני, וכיום הוא מתאר שהחברה מתייחסת אליו כאל עבריין, וכי יש לו פגיעה בדימוי העצמי. פגיעה נוספת נובעת מכך שהוא נפגע על ידי חבר, והחברים הנוספים שהיו בדירה לא נחלצו לעזרתו. נגרמה פגיעה באמון. המתלונן עזב את בית הוריו בהסכמתם, מכיוון שלא חפץ באורח החיים הדתי שהם מנהלים. היום הוא שב להתגורר בביתם, ומתמודד עם אורח חיים שלא בחר בו. המאשימה עותרת למתחם עונש הנע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר בפועל.

לנאשם הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער מיום 28.1.19. תסקיר שירות המבחן מלמד שהנאשם משליך את הסיבות לביצוע העבירה על גילו הצעיר והבחירות שעשה. הוא לא רואה עצמו כמכור לאלכוהול ולסמים, השתלב בכלא בקבוצה לטיפול באלימות, אך הוצא מהקבוצה בגלל התנהגות שלילית. הוא מביע מוטיבציה מילולית בלבד לשיפור אורחות חייו, אך בפועל לא משקיע בכך מאמצים. הערכת הסיכון היא בינונית וכך גם תוצאותיה הוערכו ברמה בינונית. לאור קושי בשליטה בכעסים, מיעוט תמיכה, קושי להיענות לסמכות ומעשה אלימות קודם, שירות המבחן ממליץ על עונש מאסר. לאור מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, הנזק, העובדה שנפלט מטיפול בכלא, עותרת המאשימה, על-פי הסדר הטיעון, להשית על הנאשם עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ירון פורר, מדובר בבחור צעיר, שבזמן ביצוע העבירה היה בן 18 וחצי, שזהו מאסרו הראשון ובאותה עת לא היו לחובתו הרשעות קודמות. יש לו הרשעה מאוחרת למועד ביצוע העבירה. יש הבדל בין אדם שהורשע ולאחר מכן מבצע עבירה נוספת לבין אדם שלא הורשע מעולם קודם לכן. יש לזכור מהן ההשלכות של מאסר על אדם צעיר שזהו מאסרו הראשון. ממאסר ממושך הוא יצא עם כלים שלמד בכלא והיכרויות מבית הכלא. העבירה החלה בריב ספונטני, ולא מדובר באירוע מתוכנן. הנאשם לא הגיע למקום כשהוא מצויד בסכין. בשעה 2:00 בלילה, שתיית האלכוהול גרמה

להתרופפות הבלמים. האירוע נחלק לשני חלקים - בחלק הראשון הנאשם היכה את המתלון במכת אגרוף ויצא מהחדר. בחלק השני, המתלון יצא מהחדר אחרי הנאשם, היכה אותו בבטן ובחזה ואז נוצרת קטטה ביניהם. מי שגרם לקטטה באופן ברור וחד משמעי הוא המתלון. הנאשם לא הלך למטבח להביא סכין, אלא הנאשם נטל סכין מטבח אשר הייתה בכליו או בקרבת מקום. מדובר בריב ספונטני שהחל על ידי המתלון והנאשם לא בא מצויד מראש. הנאשם שכר דירה עם אותם אנשים תקופה קצרה טרם האירוע. הנאשם לקח אחריות, הודה וחסך את עדות מהמתלון. המתלון אושפז ל-5 ימים ושחרר. לא הוגשה הצהרת נפגע, ולא צורפו אסמכתאות, אשר אילו היו מוגשות ניתן היה לחקור את המתלון עליהם. תסקיר נפגע העבירה מעלה הגזמה בלשון המעטה. המתלון אושפז למשך 5 ימים בלבד ושחרר לביתו, מבלי שנזדקק לטיפול בהמשך. אי אפשר לתלות נזקים נוספים באירוע, ללא מסמכים רלוונטיים. אין סיבה לקבל את טענת המתלון שהפסיד 6 חודשי לימודים בשל האירוע. בהעדר מסמכים רלוונטיים, יש לראות את היקף הנזק באופן מצומצם יותר מכפי שתיאר המתלון שהגזים בדבריו.

תסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם מלמד שיסודות הנאשם טובים. הוא סיים 12 שנות לימוד, רצה להתגייס לשירות משמעותי בצה"ל, הוריו התגרשו, אמו היא אישה נורמטיבית שתומכת בו. טרם מעצרו עבד כמתקין גדרות. הנאשם היה עצור למשך מספר חודשים ושחרר בפיקוח אלקטרוני. הנאשם ראה שאמו המסורה יושבת בבית ומפקחת עליו, וכשהבין את הנטל שהוא מהווה על המשפחה, החליט בצעד אמיץ לשוב למעצר. זה ביטוי לחשיבה של אדם נורמטיבי. התנהגות זו מלמדת ששורשיו טובים ועם הכוונה נכונה הוא יכול להשתקם. הנאשם הביע התנצלות בפני המתלון, צוין בתסקיר שהוא לוקח אחריות, מביע צער וחרטה. יש לתת את הדעת לכך שהנאשם צעיר, וזהו מאסרו הראשון, וכן לתרומתו של המתלון להסלמת המצב. כמו כן יש להתחשב בתקופת היותו בפיקוח אלקטרוני למשך 3 חודשים וחצי. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש הנע בין 15 ל-24 חודשי מאסר ולמקם את הנאשם בתחתית המתחם.

9. הנאשם הביע חרטה, על מעשיו. לדבריו, כאדם צעיר עלה על דרך חדשה. אילו הייתה לו אפשרות היה מביע חרטה בפני המתלון. הוא רוצה לסייע לאמו לפרנס את הבית ואת אחיו הקטן. הוא למד את הלקח.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים אשר נפגעו הם בטחונו של אדם וזכותו לשלמות גופו, לבריאותו הפיזית והנפשית וכן לכבודו. עבירות אלימות הן מהחמורות שבעבירות, והן מערערות את ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ותושביה (כב' השופט נ' סולברג בע"פ 1985/18 **אביטן נ' מדינת ישראל** [21.6.18]). בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען, וציון כי על רקע התגברות מעשי האלימות, ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל, ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט (כב' השופטת ע' ברוך בע"פ 799/19 **צ'קול נ' מדינת ישראל** [18.7.19]). פסיקת בית המשפט העליון הדגישה לא אחת את החומרה הטמונה בנקיטת אלימות לצורך פתרון סכסוכים. התנהגות אלימה זו מובילה לפגיעה בגוף, ועלולה אף לגרום לאובדן לחי אדם. לכן, על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו, ועל העונש לבטא את הסלידה שיש ממעשי אלימות (דברי השופט י' אלרון בע"פ 8381/17 **איכילוב נ' מדינת ישראל** [24.4.18]).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה וזאת לנוכח העובדה שהנאשם דקר את המתלונן שלוש פעמים בפלג גופו העליון ובירכו, לא הושיט לו עזרה לאחר מכן, וגרם לו לחבלה אשר הוביל לאשפוז למשך חמישה ימים. עוצמת הפגיעה בערך המוגן נלמדת גם בבחינת הפציעות שנגרמו למתלונן ומיקומן.

על חומרת העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) בחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצדה - 14 שנות מאסר.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא בהתנהגות אימפולסיבית ואלימה שהחלה בעקבות ויכוח מילולי אשר הסלים לקטטה. הנאשם נכנס לחדרו של המתלונן, חבט בו ויצא. בתגובה לכך המתלונן תקף את הנאשם באגרופים ופרצה קטטה. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל שלב ובפרט לאחר הקטטה, ואולם בחר ליטול סכין מטבח ולדקור את המתלונן. הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הוא רב מאוד, ועלולה הייתה להיגרם פגיעה בנפש. פציעותיו של המתלונן בפלג גופו העליון ממחישות את הפוטנציאל הקטלני של התקיפה האלימה מצדו של הנאשם. הנזק שנגרם בפועל כולל פצעי דקירה, דימום פעיל, פגיעה בדרגה 2 בכבד, פגיעה בסרעפת, וקרע בטחול עם דימום פעיל. המתלונן אושפז בבית החולים למשך 5 ימים וטופל בניקוז אוויר ודם מבית החזה, ניתוח וכריתת טחול ותפירת הסרעפת. בבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, יש לתת את הדעת להתרשמות שירות המבחן מנטייתו של הנאשם לשימוש לרעה בחומרים פסיכו-אקטיביים, באופן המגביר נטייתו להתנהגות בעלת מאפיינים אלימים והתנהגות בלתי מווסתת, ולקשיין בשליטה על כעסים.

13. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה, קיים מנעד רחב של עונשים בהתאם לעובדות והנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה, ומכאן שנסיונות האירוע הספציפי משפיעות על קביעת מתחם העונש ההולם (כב' השופט מ' מזוז בע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' פרי זדה** [23.3.16]). בפסיקה ניכרת מגמה של הטלת ענישה מחמירה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ובית המשפט העליון ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בחברה באמצעות עונשים משמעותיים של מאסרים בפועל שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה (ע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** [25.12.14]).

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 935/14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את המתלונן, דקר אותו באמצעות סכין וגרם לו לחתכים ביד ובכתף. המתלונן ניסה לברוח מהמקום אך הנאשם דקר אותו שוב בשכם. הנאשם והמתלונן חברים אשר נפגשו לארוחה ושתו אלכוהול. האלימות התפרצה בעקבות ויכוח ביניהם. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3.5 עד 5 שנות מאסר** והעמיד את עונשו על **50 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 4443/14 **לביא נ' מדינת ישראל** (8.7.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם וחבריו ישבו בקיוסק ושתו אלכוהול. בשלב מסוים התגלע ויכוח

בין הנאשם למתלונן שהוא אחד מחבריו עמם שהה כמתואר, והמתלונן קילל את הנאשם. בתגובה לכך הנאשם שלף סכין ודקר את המתלונן 3 דקירות בבטנו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של **4 שנות מאסר**. בנוסף הפעיל עונש מאסר מותנה כך שהנאשם ירצה עונש של 4.5 שנות מאסר (ר' ת"פ (ת"א) 7751-10-13 **מדינת ישראל נ' לביא** [7.5.14]).

ג. בע"פ 4145/12 **הרוש נ' מדינת ישראל** (29.4.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שהה עם חבריו בתחנת דלק והחל להתגרות בשני המתלוננים אשר אינם מכירים את הנאשם. בהמשך לכך הנאשם נטל בקבוק שתייה, ניפץ אותו, הניפו לעבר צווארו של אחד המתלוננים וגרם לשריטה בצווארו. בעקבות התערבותו של המתלונן השני אשר שלח את ידו להגנתו של המתלונן הראשון, נדקרה ידו משברי הבקבוק ופציעתו חייבה ניתוח. על הנאשם נגזר עונש של **4 שנות מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 8381/17 **מדינת ישראל נ' איכילוב** (24.4.18), בית המשפט העליון החמיר בעונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם דקר את המתלונן בראשו ובעינו באמצעות חפץ חד בעקבות סכסוך בין השניים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן חתכים ופצעי דקירה בגין נזקק לטיפול רפואי שכלל בין היתר ניתוח בעינו. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו משקף את חומרת המעשים והעמיד את עונשו על **34 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 7874/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** (24.6.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם אשר היה תחת השפעת אלכוהול התווכח עם אחיו במקום עבודתם. במהלך הוויכוח דחף את הנאשם, אשר בעקבות דחיפתו, איים על אחיו המתלונן, הביא מרכבו סכין יפנית וחתך את צווארו של אחיו. האח נותח ואושפז למשך יומיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שבין **18 חודשי מאסר ועד ל-4 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **40 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 6384/12 **גינן נ' מדינת ישראל** (6.5.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, בגין מספר דקירות שדקר בפלג גופו העליון של המתלונן, שאושפז ונותח. בעקבות עימות בין הנאשם למתלונן, עזב הנאשם את המקום, הצטייד באולר, ודקר את המתלונן. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל רקע נורמטיבי. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.4.12), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. הנאשם בילה במועדון ובעקבות ויכוח, דקר את המתלונן בחזהו ונמלט מהמקום. המתלונן הובהל לבית החולים ונאלץ לעבור שורת הליכים רפואיים קשים. נאשם צעיר, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל**, חלף 24 חודשי מאסר.

ח. בע"פ 872/18 **זמירו נ' מדינת ישראל** (7.6.18) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי

הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את המתלון באמצעות סכין, ודקר אותו מספר פעמים בבטנו, בגבו ובראשו, בצוותא עם אחרים. כתוצאה מכך פונה המתלון לבית החולים כשהוא סובל מפציעות, ונותח. נקבע כי אף למתלון היה חלק מרכזי בהסלמת האירוע. **נקבע מתחם שבין 18 ל-46 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי, **נדון ל-33 חודשי מאסר בפועל** (ת"פ [מח' מרכז-לוד] 25245-01-17 **מדינת ישראל נ' זמירו** [21.12.17]).

ט. בע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין הנאשם למתלון הייתה היכרות עסקית ונתגלה ביניהם סכסוך. המתלון הגיע אל מועדון לילה בו שהה הנאשם ועלה לעמדת התקליטן. הנאשם עלה לעמדה מאחורי המתלון ודקר/חתך אותו בצווארו באמצעות סכין מטבח. הנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין 20 ל-48 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 10049-07-18 **מדינת ישראל נ' שווישה** (2.4.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. בין הנאשם למתלון פרץ ויכוח בקיוסק, במהלכו הנאשם אחז בפניו של המתלון והמתלון דחף אותו. בעקבות כך, הנאשם הוציא סכין מאופניו היכה את המתלון ודקר אותו ארבע פעמים בפלג גופו העליון. הנאשם שב והיכה את המתלון אף לאחר שהיה מוטל על הארץ. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון פצעי דקירה בבטנו, בחלק השמאלי של חזהו ושברים בצלעות ובאפו. נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהתיישן. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 27 ל-60 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **40 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל משנתיים ועד לחמש שנות מאסר בפועל**.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 20, ובעת ביצוע העבירה היה כבן 18.5. הנאשם סיים 12 שנות לימוד והביע רצון להתגייס לצבא. בתקופה שקדמה לביצוע העבירה היה חסר מסגרת וללא מקורות תמיכה משמעותיים. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם לנוכח גילו הצעיר והיות המאסר ראשון עבורו. הדבר יקשה גם על בני משפחתו אשר נעזרו בו לאורך השנים כמתואר בתסקיר שירות המבחן. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלון ונראה כי בדיעבד מבין במידה מסוימת את הנזקים שנגרמו ממעשיו ואת חומרתם. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאימפולסיבי, בעל מאפייני אישיות לא בשלים וכמי שמתקשה לזהות מצבי סיון, לווסת את תגובותיו ולשקול השלכות מעשיו. הנאשם שולב בטיפול בתחום האלימות במסגרת מעצרו ואולם לאחר זמן קצר הוצא מהקבוצה בשל התנהגותו השלילית באגף. לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2019, שהיא מאוחרת למועד ביצוע העבירה בתיק הנוכחי, מבית המשפט לנוער בגין עבירות של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי וכן הליך

בבית המשפט לנוער שהסתיים ללא הרשעה מיום משנת 2016 בגין עבירות הפרעת שוטר והחזקת סכין. ההליך התיישן אך לא נמחק.

18. כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר שבה שהה הנאשם למשך למעלה משנה במצטבר ובנוסף לכך שהה למשך תקופה בת 3 חודשים בפיקוח אלקטרוני.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן לקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה אשר תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית, וזאת בין היתר לנוכח קשייו בשליטה בכעסים, התנהגות לא מווסתת ושימוש לרעה בחומרים ממכרים.

20. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי אף להסדר הטיעון, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש הראוי, בנוסף לעונש מאסר מותנה ולפיצוי כספי לנפגע העבירה בגין המזקים שנגרמו לו. בכל הנוגע לפיצוי הכספי, נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלונן כפי שעולה מהמתואר בכתב האישום, וכפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה, ומנגד נתתי דעתי אף לטענות ב"כ הנאשם בדבר העדר צירוף אסמכתאות לשם הוכחת נזקים בנושאים שבהם ניתן היה לצרף אסמכתאות כאמור.

סוף דבר

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **28 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 14.12.18-25.2.19 ומיום 5.6.19 ועד היום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון.
- ד. **פיצוי בסך 18,000 ₪ למתלונן**. הפיצוי ישולם ב-36 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.11.20 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אייר תש"פ, 30 אפריל 2020, בנוכחות הצדדים.